

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

97 Accessorium sequitur naturam sui principalis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

ruffi, de consuetudine non seruari. Sed †
 91 consuetudo præsupponit jus commune
 in contrarium, & consuetudo vnius Pro-
 vincie non extenditur ad alias, eandem-
 que opinionem Bart. sequitur, ibi Ang.
 loquens in bonis livellariis, & Iaf. in l. 1.
 num. 31. C. de jur. emphiteut. Purp. in l.
 placet, 23. C. de sacr. sanct. eccl. glos. vnic.
 in l. honorem, ff. de muner. Petr. de Vbal.
 latè in tract. suo de collect. in ult. char. col-
 lum. 3. vers. queritur in dubium, Bertach.
 in repert. sub ver. collectam emphiteuta
 Cassan. in consuet. Burgun. rubr. 4. §. 6. n. 5.
 in text. vers. & supporte la motitie. Ripa
 cons. 22, lib. 2. respon. num. 14. Sylu. cons. 9.
 per tot. & cons. 47. Ruin. cons. 3, volum. 5.
 Bussat. cons. 42. num. 22. Bossi. in titu de
 princip. num. 123 Surd. post alios per ip-
 sum citatos in cons. 301. num. 62. volum. 3.
 Card. Tuse. præb. conclus. iur. concl. 557.
 num. 18, tom. 3.

Et est ratio, † quia ecclesiastica prædia
 92 non sunt sub potestate laicali, ut est com-
 munitis opinio, de qua testatur idem Surd.
 sub. d. nu. 62. in fin. & pro hac conclusio-
 ne, quæ est communis, ac pluribus, &
 gravioribus auctoritatibus, rationibusque
 falcita fuit, à Senatu Pedemontano deci-
 sum, & revocatæ sententiæ contra eandem
 opinionem latæ, ut testat. idem Sol. sub eod.
 n. 26. qui nihilominus conatus fuit sustine-
 re dictam eius opinionem, pro qua
 ipse sententiam protulerat ex supra,
 & aliis infra adducendis, reproba-
 tam.

Si autem dubitatur de natura emphi-
 93 teusis ecclesiasticæ, & allegetur bona fuis-
 se in emphiteusim à laico in præjudicium
 status laicalis ab ecclesia recepta, † tunc
 onus probandi laicis incumbit: tum, 97

quia fraus nunquam præsumitur, tum etiam
 jam, quia omnia bona ecclesiæ donata,
 præsumuntur libera cap. noverint, 10. q. 1.
 Archid. cap. tributum, num. 5. 23. quest. 8.
 & Iac. de S. Georg. in tract. de feud. §.
 qui quidem investiti, num. 9.

Tertio verò casu etiam, quòd bona
 sterilia ecclesiæ per emphiteutam laicum
 reducantur ad culturam, aut super area
 domus ædificetur, pro illis meliorantis
 concernentibus utile dominium collectæ
 non sunt exigendæ: quia † immunitas
 94 concessa prædio ecclesiastico, quod est
 principale, competit & melioramentis,
 & superædificato, quæ sunt accessoria, c. q.
 circa & glos. in c. cum capelle, de privil. & ita
 per prædicta, & alia, per ipsum allegata
 consuluit Alexand. in cons. 193. num. 3. nu.
 5, & 6, lib. 2:

Et procedit regula, † quod accessori-
 um sequitur naturam sui principalis, cap.
 accessorium, de re reg. jur. in 6, & ideo, si
 quis aream pauci momenti in emphiteu-
 sim dederit, super qua fuerint fundata ædi-
 ficia magni valoris, puta alta turris, vel
 amplæ ædes in casum devolutionis ob-
 culpabilem caducitatem, propter quam
 melioramenta amittuntur pro nova in-
 vestitura, & receptione novi emphiteutæ
 † quinquagesima, quæ solvitur domino
 96 directo à novis emphiteuticis, ut l. fin. C.
 de jur. emphit. debetur tam pro valore &
 æstimatione juris, vel ædium, quam pro a-
 reæ per text. in l. 1. §. quod ait. ff. de super. & post
 ord. & Abb. ita decidit, lat. in l. fin. num.
 44. C. de jur. emphiteut. Boer. decis.
 19, num. 3, Rimin. Iun. cons. 1, in
 fin. Amed. à pont. de laudem, quest.
 8, vers. Sed redeundo

Emphiteusis enim † ad hunc finem con-
 cede-

D d d d

cede-

cedebatur, ut per emphyteutam bona emphyteutica meliorarentur, ac pro recognitione directi domini; quid minimum persolveretur, quæ melioratio loco pretii habebatur, Bald. in l. 1. num: 8. & ibi Iaf. num: 5, C: de jur: emphis. Abb. in cap. potuit, num: 7, de loc: & conduct: Specui: de loc: emphis: §: nunc aliqua, num: 2, in fin. & idem Bald, in auth: quas actiones, n: 3, C: de sacr. sanct: Eccl.

98 Cum igitur ꝑ melioramenta veniant ex natura contractus emphyteutici, non possunt diverso jure censerī, dicto cap: quia circa, de privileg: cum pro ecclesia emphyteuta possideat, ex quo causam habet, ab ea, volum. 2 ff: pro suo: & Specul eod. §: nunc aliqua, num. 59, in fin.

99 Quinimo in fortioribus terminis ꝑ privilegium concessum ecclesiis post concessionem privilegii ad constructas etiam extenditur, ut eod. cap. quia circa: de privil. Iaf. in l. qui siliabus, num. 12. & 13 ff. de leg. 1. & post Petr. Cyn. Rayn. Fulger. Boer & Aret. script Alexand. in cons. 178. nu. 1 3. lib: 2. quem citat, & sequitur idem Iaf: in l. fin. n. 12. C: de ver: signif.

100 Laici enim ꝑ prædia sterilia ad culturam reducunt, in illisque domos, & quandoque palatia, aut alias fabricas ædificantes, majori laude, & præmio sunt digni; quam, qui eadem ob desidiam pro derelicto habent, quia expedit reipublicæ, ut inculta colantur, & fabricis exornentur. Hac ratione Sixtus Papa V. ut Urbis incolæ ad domos in via Felici nuncupata, ab ecclesia Sanctæ Mariæ Majoris, usq; ad ecclesiam sanctissimæ Trinit. in Monte Pincio per ipsum strata, & directæ, necnon in via Pia per eundem etiam æquata ab eius palatio in Monte Quirinali, usque

ad ecclesiam sanctæ Sofannæ, & in vicis propè dictas vias dirigendis ædificandas allicerentur, sua perpetua valitura constitutione, tam domos in eadem via constructas & quæ indies construerentur, quàm earum dominos, & incolas variis privilegiis immunitatibus, & prærogativis munivit, & decoravit, ut in litteris Apostolicis motu proprio sub datum Romæ, anno 1587o Idibus Septembris expeditis, de quibus in Bull. Rom. eiusdem Sixti Quinti, cap. 64, pag. 225. unde hac eadem ratione emphyteutæ in prædiis ecclesiasticis fabricantes, de bono opere novis oneribus non sunt gravandi. Non enim debent bona ecclesiastica deterioris esse conditionis bonis laicorum: quod sequeretur si emphyteutæ, ultra canonem annuum, quem domino directo ecclesiis persolunt ratione emphyteotatum, seu emponematatum fabricatum & aliorum melioramentorum, collectas laicis persolvere tenerentur. Nam ex communi consuetudinetotius Italiæ, & ut puto, universalis Europæ compertum habemus, nulla pro melioramentis, quæ fiunt in prædiis tam urbanis, quàm rusticis laicalibus onera augeri. Ergo eodem modo, nec bonis, in quibus directum ecclesia, possidet dominium, ulla debent imponi. Qui autem hæc onera bonis emphyteuticis ecclesiasticis imponunt, & exigunt, ea in fraudem, & in apertum libertatis, & immunitatis ecclesiasticæ detrimentum extorquent.

101 Quod enim ꝑ emphyteutæ magis gravantur, minus prædia, seu domos, meliorare possunt, imò quandoque hac causa ad meliorationem retrahuntur. At ecclesiæ interest plurimum, ut pluribus melioramentis eius bona augeantur, cum pluribus ca-

libus